

i alt Fald for mit Vedkommende ikke have noget af at sætte mine Ben i et Køretøj, hvor Kusken er en ung Knøs og Forspandet et Par unge Plage, naar jeg forud vidste, at jeg paa min Vej skulde møde et Automobil i fuld Fart, medmindre jeg forud fik Respit til at gøre mit Testamente og tage Afsked med Kone og Børn. Jeg vil da gerne henstille til det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, om der ikke kunde findes en Bestemmelse, hvorved alle, der lide Skade som Følge af Automobilkørsel, hvad enten Automobildføreren har direkte Skyld i Ulykken eller ikke, kan faa Erstatning for den Skade, som derved er sket.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen) udtalte, at dette Lovforslags Hensigt var at lægge Automobilkørslen Hindringer i Vejen. Det er naturligvis ikke rigtigt. Det, der er Lovforslagets Øjemed, er at hævde Frihed for de almindelige vejfarende til at færdes paa Landevejene uden Fare for Molest paa Liv og Lemmer eller Ejendom, og for at opnaa dette Maal, for at sikre de almindelige vejfarende denne Frihed, er det, at Lovforslaget søger, ikke at lægge Hindringer i Vejen for Automobilkørslen, men at regulere Automobilkørslen ved at fastsætte Bestemmelser om Køretøjets Indretning, Hastigheden, den Førerdygtighed, der udfordres, den Vejbredde, der skal kræves til Kørslen, og om Ansvar i Tilfælde af Ulykker. Forholdet er jo nemlig det, at skønt vi her i Landet hidtil have et meget ringe Antal Automobiler i Forhold til almindelige Befordringsmidler, saa er der dog allerede sket og sker stadig en meget betydelig Række af Ulykker ved Automobilers Benyttelse, ikke just saa meget derved, at der finder Paakørsler Sted, skønt dette ogsaa er sket, navnlig her i København, som derved, at selve Automobilerne Tilstedeværelse paa en Landevej bevirker en panisk Skræk hos overordentlig mange Heste, og jeg kan gerne indrømme det, maaske ogsaa hos mange Kuske, hvilket medfører, at Heste løbe løbsk, Vogne gaa i Grøften eller køre imod Træer, hvorved Mennesker slaa sig ihjel eller komme alvorlig til Skade, og Heste og Vogne ødelægges. Hvis man nu lod det blive ved at gaa ganske som hidtil, tror jeg, at Følgerne vilde blive overordentlig betænkelige, thi efterhaanden den Antallet af Automobiler stiger, vil ogsaa Antallet af Ulykkestilfælde stige proportionalt dermed. Der-

for har jeg ment, at det vilde være rigtigt nu at forsøge paa at faa en Lov om dette Forhold, gældende for hele Landet. Det har jo hidtil været saa, at de enkelte Kommuner, enten Bykommuner eller Amtskommuner, i enkelte Tilfælde endogsaa mindre Kommuner, have vedtaget Bestemmelser i Form af Politivedtægter, der ere blevne stadfæstede af Ministeriet og saa have været gældende. Men dels er der derved sket det, at der har været ret stor Forskel paa Politivedtægternes Indhold paa de forskellige Steder, dels er der en Række Bestemmelser, som umulig kunne komme ind i en Politivedtægt, men som kun Lovgivningsmagten kan give.

Jeg har nu ment, at det vilde være rigtigt at faa en saadan almindelig Automobillov, der — det vil jeg gerne sige til det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) — selvfølgelig skal gælde overalt og skal gælde saaledes, at Kommunalbestyrelserne ikke kunne vedtage derfra afvigende Vedtægter, endnu mindre forbyde Automobilkørsel paa deres Gebet. Jeg maa tilstaa, at jeg kan ikke rigtig følge det ærede Medlems Opfattelse, naar han mener, at det af § 1 i Lovforslaget skulde fremgaa, at slige stedlige Vedtægter om Automobilkørsel skulde kunne bestaa ved Siden af den eventuelle Lov. Det, som staar i § 1, gaar jo kun ud paa, at de Bestemmelser, der i stedlige Politivedtægter ere givne for Kørsel med almindelige Vogne eller Cykler og for den offentlige Kørsel — altsaa Kørsel med alle Slags Vogne — ogsaa skulde komme til Anvendelse paa Automobiler, men derimod ikke paa, at der i stedlige Politivedtægter skulde kunne vedtages særlige Bestemmelser, alene rettede paa Automobiler, som skulde kunne bestaa ved Siden af dette Lovforslag. Og at dette klart er Meningen af Lovforslaget, fremgaaer end yderligere, mener jeg, ved Læsningen af § 16, hvor det jo hedder, at Færdsel med Motorvogne er som Regel tilladt de og de Steder og paa de og de Veje. Dette er altsaa Øjemedet med det foreliggende Lovforslag. Nu kan der jo naturligvis altid om en Sag som denne være forskellige Meninger med Hensyn til, hvorvidt det rette er truffet eller ikke, og hvorvidt man vil bremse Automobilerne for stærkt, eller man vil give dem alt for slappe Tøjler. Der er jo blevet gjort meget afvigende Meninger gældende under denne Forhandling, og jeg er nærmest tilbøjelig til deraf at drage den Slutning, at Lovforslagets Bestemmelser, som ligge i Midten, maa være dem, der tage størst muligt Hensyn til alle Sider og